

Nogomet/fudbal kao prvi faktor pomirenja (5)

Sredinom dvehiljaditih dolazi do priliva srpskih igrača u hrvatske klubove, a oni najkvalitetniji svoje mesto našli su i u HNK Vukovar 91. Pojedinci su se ovde afirmisali, otišli u neke druge klubove i lige, a drugi su opet nosili čak i kapitensku traku.

Od **Srđan Sekulić** - децембар 19, 2022

Nove generacije koje nisu imale ratna iskustva ili su bili mali i tek rođeni u tom vremenu sukoba i stradanja, postaju fleksibilnije na međunacionalna pitanja. Naravno, postoje i drugi primeri, oni negativni, oličeni u navijačkim ili političkim sukobima, ali ovo ostaje tema za neka druga istraživanja.

U različitim periodima HNK Vukovar 91 imao je različite uspehe, ali kao dominantno hrvatski klub iza kojeg je u dobrom delu stajala i vladajuća partija kako na lokalnom tako i državnom nivou, razumljivo je da je kao takav imao i više uspeha kao i više mogućnosti za napredovanje igrača.

Srbi u hrvatskim klubovima

Tragična smrt **Danijela Popovića** ostaviće jednu veliku prazninu, pre svega zbog odlaska jednog mladog čoveka, a potom i talentovanog igrača. Međutim, njegov lik i delo otvaraju vrata nekim drugim mladićima i talentovanim igračima srpske nacionalnosti da zaigraju u ovom klubu.

– Lično nisam imao nikakve predrasude za dolazak igrača srpske nacionalnosti u Vukovar 91, a koliko mi je poznato i ljudi oko mene su delili isto mišljenje. Nakon Danijela Popovića u Vukovar 91 došlo je na desetinu igrača srpske nacionalnosti i dolazak tih momaka je bila moja i inicijativa **Ivice Radoša** jer nismo gledali na te stvari, nas je zanimalo fudbal. Koji god se momak sa svojom igrom isticao mi smo želeli da ga dovedemo jer nam je cilj bio da Vukovar bude jak, bez obzira ko će u njemu da igra. To su bili skromni momci, nisu bili zahtevni, a videli su da kroz taj klub mogu da napreduju i niko ih u tome nije sprečavao. To je bilo sve dok sam ja bio u klubu, sada su neka druga vremena kada ovaj klub vode neki drugi ljudi – istakao je predratni fudbalski sudija koji je bio na pragu saveznog ranga, kasnije direktor stadiona i sportski direktor Vukovara 91 **Mirko Sabljak**. Upravo je Sabljak zajedno sa Ivicom Radošem Ćutom najzaslužniji što je Danijel Popović došao da igra u Vukovar 91.

Na desetine igrača srpske nacionalnosti igraće za vukovarske plave u svim selekcijama ovoga kluba. Mnogi od njih imaju tamno zavidan status, a neki dobijaju poverenje i da nose kapitensku traku.

– U Vukovar 91 došao sam kada sam imao 20 godina, njima je trebalo mlađih igrača i zvali su me da dođem na probu. Oni su me stvarno prihvatili super, bez ikakvih problema i tu sam ostao pet godina. Igrali smo tada Drugu ligu sever, kasnije i jedinstvenu Drugu ligu. Igrači su me takođe odlično prihvatili, čak sam bio i kapiten jedno vreme, a imao sam dobre trenere koji su bili dobri ljudi. Nakon mene je došlo još mnogo naših igrača koji su nastupali za Vukovar 91 – kaže **Aleksandar Glamočak** koji je karijeru počeo u Vuteksu potom u vukovarskoj Slogi odakle je otišao

u mlađe kategorije novosadske Vojvodine. Iz Vojvodine dolazi u Vukovar 91, a odatle u Grčku gde je igrao tri godine, zatim u BSK iz Bijelog Brda i ponovo u Vukovar 91, te na kraju u Vuteks Slogu i borovsku Slogu gde i danas igra.

Aleksandar Glamočak

– Nisam nikada primetio niti čuo bilo kakva dobacivanja zbog toga što sam Srbin, mada koliko se sećam bila je jedna utakmica kada je neko, ne znam sada iz kojeg kluba, navodno prigovorio kako Vukovar 91 dovodi Srbe. Na ove reči reagovali su tada iškusi igrači, hrvatske nacionalnosti i stali u našu odbranu. Inače, ne sećam se nekih većih problema i sukoba na nacionalnoj osnovi. Iz današnje perspektive mogu da kažem da je većina igrača koji su tada igrali sa mnom, danas su neki od njih i treneri u raznim klubovima i upravo oni doprinose da nema tih problema, da se igraju međusobne utakmice, čak i prijateljske gde se ne gleda ko je koje nacionalnosti – naglašava Glamočak.

Igrači iz Srbije u Hrvatskoj

Poverenje se stiče i u sudijskoj organizaciji gde se među sudijama izdvaja više njih srpske nacionalnosti koji će s vremenom doći i do suđenja u nekim većim rangovima takmičenja i steći dobru reputaciju bez obzira na nacionalnost.

Takođe, i u trenerskim strukturama dolazi do međusobnog mešanja pa imamo primera da je trener jedne nacionalnosti, a angažovan je u klubu kojeg dominantno čine pripadnici suprotne nacionalnosti. Takvi odnosi vrlo brzo će usloviti da se polako odmrzava saradnja između klubova pa se iz godine u godinu odigrava sve više prijateljskih utakmica.

Utakmica između dve Sloge – borovske i pačetinske

– Susreti između Vukovara 91 i Vuteks Sloge prolazili su u duhu onoga ko će biti bolji. Nije tu bilo posebnih problema, pogotovo kako su godine prolazile. Mi smo bili u rangu iznad i uglavnom smo se sastajali u kup takmičenjima. Mnogo je i njihovih igrača dolazilo kod nas. Što se tiče života i politike uvek je bilo i biće i sa jedne i sa druge strane onih koji će dobacivati pogrdne reči što lično ne mogu nikada da opravdavam. U našem klubu je uvek bilo igrača druge nacionalnosti, najviše Srba, i ja sam voleo te momke, voleo sam ih kao sportiste i niko od njih meni nikada nije rekao pogrdnu reč, niti ja njima – napominje Mirko Sabljak.

– Kao što su prijateljske utakmice uspostavile dobre odnose između klubova, tako su još više do međusobne saradnje doveli igrači koji su igrali. Imao sam jednu sjajnu generaciju igrača juniora Vukovara 91 2007. godine u kojoj su igrali braća Majher, Erić, Mišić, Duvnjak, Šekuljica, Tunjić. I dan danas kada sretnem nekoga od tih momaka popričam sa njima, odem na piće i sa njima sam kao rođeni brat. Ti naši odnosi najbolje pokazuju kako se treba živeti što se ispostavilo kao jedino ispravno – naglašava Ivica Radoš.

U ovom periodu karakterističan je još jedan fenomen, a to je dovođenje igrača iz Srbije u hrvatske klubove. Naime, sa sve manjim brojem igrača, ali i zbog potrebe za većim kvalitetom, srpski klubovi počinju da dovode igrače iz svoje matične države. Vrlo brzo za tim primerom povećće se i hrvatski klubovi, pogotovo u pograničnim delovima pa će tako u Iluku, Šaregradu, Tovarniku, Bapskoj ili Lovasu zaigrati na desetine igrača iz Srbije koje će u ove sredine, baš kao i u one srpske, dovesti bolji finansijski uslovi.

Ovaj tekst je napisan uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije temeljem Programa poticanja novinarske izvrsnosti.